



ת"פ (חדרה) 4559-10-21 - מדינת ישראל נ' אבשלום אבשלומוב

ת"פ (חדרה) 4559-10-21 - מדינת ישראל נ' אבשלום אבשלומובשלום חדרה

ת"פ (חדרה) 4559-10-21

מדינת ישראל

תביעות חוף - שלוחת חדרה

נ ג ד

אבשלום אבשלומוב

באמצעות ב"כ עו"ד אסיל מקאלדה

בית משפט השלום בחדרה

[29.10.2024]

כבוד השופט ערן זלר

באמצעות עוה"ד

גזר דין

רקע

1. הנאשם יליד 1986 הורשע על יסוד הודיותיו בארבעה כתבי אישום כדלקמן:

א. ביום 10.1.23 הורשע בכתב אישום מתוקן בעבירה של סיוע להחזקת סם לצריכה עצמית, בהתאם לסעיפים 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג 1973 יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

על פי אישום זה, ביום 4.11.20 בשעת ערב, בתחנת אוטובוס שבצומת אולגה, העביר הנאשם לאדם בשם יוסי טוויל 200 ₪ לצורך רכישת סמים מסוכנים. בסמוך לכך הגיע למקום רכב ובו סוחר הסמים (שזהותו לא ידועה), טוויל העביר לסוחר הסמים את הכסף וקיבל ממנו בתמורה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 2.2451 גרם. שוטר שהבחין במתרחש ניגש אל טוויל ואל הנאשם והזדהה בפניהם כשוטר. בנסיבות אלה השליך טוויל את הסם מידיו.

ב. הנאשם צירף אישום נוסף שהיה תלוי ועומד נגדו ב- ת"פ (חד') 19599-06-22, הודה בו והורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים.

על פי אישום זה, ביום 6.1.19 בסמוך לשעה 17:00, בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם בחדרה, נתפס אצלו סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל של 0.22 גרם וסם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 0.3193 גרם, שאותם החזיק הנאשם בניגוד לדין.

ג. בדיון ביום 19.3.23 הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן שהיה שעמד נגדו ב- ת"פ (חד') 2946-10-21, והורשע בעבירה של החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים, ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, על-פי סעיף 275 לחוק העונשין.



על פי אישום זה, ביום 24.2.21 בסמוך לשעה 14:00 ליד מחלף אולגה, הבחין הנאשם בשוטרים שמתקרבים לעברו, והוא החל בורח מהם ברכיבה על אופניים חשמליים; שוטר רדף אחריו בריצה תוך שהוא צועק לו לעצור, אך הנאשם לא עצר; והשוטר נעזר בניידת משטרה שחלפה במקום כדי לרדוף אחר הנאשם. כשהנאשם הגיע למקום בו לא יכול היה לעבור עם האופניים, הוא זרק אותם והמשיך להימלט רגלית, ובתוך כך השליך מידו שקית ובה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 1.981 גרם. בסמוך לאחר מכן הדביקו השוטרים את הנאשם ועצרו אותו.

ד. ביום 19.6.23 צירף הנאשם כתב אישום מתוקן נוסף שהיה אז תלוי נגדו ב-ת"פ (חד') 38128-01-23; הוא הודה גם בו והורשע בעבירות איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד, על פי סעיפים 192, 379 ו-452 לחוק העונשין, בהתאמה.

על פי המתואר באישום זה, במועד האירוע התגורר הנאשם יחד עם אמו ואביו בביתם שבחדרה. ביום 12.1.23 בסמוך לשעה 21:00 פנה הנאשם אל אמו וביקש ממנה כסף; אמו סירבה לכך ובתגובה אמר לה הנאשם "אני אשבור את כל הבית". לאחר מכן הנאשם ואמו יצאו מהבית, ואביו של הנאשם נותר בו לבדו. בהמשך הלילה, בשעה 02:00 לערך, חזר הנאשם לבית ודרש מאביו שייתן לו 400 - 500 ₪, אך אביו של הנאשם אמר לו כי אין לו כסף. בסמוך לאחר מכן הכה הנאשם בחלון הבית וכתוצאה מכך נשברו התריסים בחלון, וכן שבר את הטלפון הנייד של אמו. בהמשך, הנאשם אחז בצווארו של אביו ודרש ממנו פעם נוספת כסף; לאחר שאביו אמר לו שאין לו כסף, הנאשם הרפה ממנו, נטל סכין מטבח והצמידה לצווארו (של הנאשם) ובנסיבות אלה אמר לאביו שאם הוא לא ייתן לו כסף הוא יהרוג אותו או שיתאבד. אביו של הנאשם הוציא את הסכין מידיו של הנאשם והשליך אותה, ואז נטל הנאשם קומקום חשמלי והשליכו לכיוון הטלוויזיה כדי לגרום לה נזק. בהמשך לכך הכה הנאשם בטלוויזיה וגרם לשברים במסך. אביו של הנאשם נמלט מהבית ושוטרים שהגיעו למקום לאחר מכן עצרו את הנאשם.

2. במהלך הדרך נעשו מספר ניסיונות לרתום את הנאשם להליך טיפולי.

ביום 19.3.23 הורה בית המשפט לשירות המבחן להכין תסקיר על אודות הנאשם והוא הוגש ביום 20.9.23. בתסקיר נרשם כי הנאשם שוהה בקהילה טיפולית "רוח במדבר"; התסקיר תיאר את מהלך חיי הנאשם החל מהגעתו ארצה עם הוריו בהיותו בן 5, ותיאר את התמכרותו לסמים. עוד תואר כיצד הפר הנאשם באופן מהותי את תנאי מעצר הבית במסגרתם שהה בקהילה הטיפולית, נעצר מחדש, בהמשך נקלט בשנית בקהילה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה לאורך השנים קשיי הסתגלות וקושי בעמידה בגבולות, וכי מאז נערותו הוא משתמש בסמים ומנהל קשרים חברתיים שוליים. הוערך כי קיים סיכון גבוה מצד הנאשם להישנות עבירות, אך הרושם היה כי הוא מגלה הבנה ראשונית לכשלויו והומלץ להמשיך בהליך השיקומי. ביום 24.1.24 הוגש תסקיר משלים. בתסקיר נרשם כי הנאשם שוהה בקהילה הטיפולית וכי ההליך השיקומי מתקדם, אך באופן שאינו חף מקשיים. נוכח הרצון שהביע אז הנאשם לערוך שינוי בחייו והמאמצים שעשה להתנקות מסמים, הומלץ על דחייה נוספת שבה ימשיך הנאשם לשהות בקהילה הטיפולית. ביום 19.5.24 הגיש שירות המבחן את תסקירו השלישי. תוארה בו התדרדרות בשיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך בקהילה הטיפולית, ובכלל זה חוסר קבלת סמכות ואלימות מילולית; נוכח כך הופסקה השתתפותו בקהילה הטיפולית. שירות המבחן חיווה דעתו כי אין מקום לבחון ענישה טיפולית, שכן ניתנה לנאשם הזדמנות אך הוא כשל ולא הצליח למנף אותה, והמליץ על ענישה מוחשית שתיצור עבורו גורם מרתיע מהישנות עבירות בעתיד.



3. לדיון שהיה קבוע ליום 2.6.24 הנאשם לא התייצב והוצא נגדו צו הבאה; גם לדיון שהיה קבוע ליום 15.7.24 הוא לא התייצב וההליך הותלה. הוא נעצר ביום 8.6.24 ומאז נתון במעצר. הטיעונים לעונש המאשימה

4. ב"כ המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם וכן את גזר הדין שהוטל עליו ביום 15.11.21 ב- ת"פ (חד') 24969-03-21, הכולל מאסר על תנאי שהוא בר הפעלה. היא טענה, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שהם הגנה על איכות חיי האזרחים, שלומם ובריאותם, והטעימה כי ההרואין הוא סם מסוכן שתוצאות השימוש בו הרסניות. לדבריה, התמכרותו לסמים מלמדת על מסוכנות גבוהה. באשר לאלימות כלפי הוריו טענה כי הערך החברתי המוגן הוא הגנה על שלומם וביטחונם של האזרחים בפרט בתא המשפחתי. היא הדגישה את חומרת מעשיו כלפי הוריו ובהם גם גרימת נזק לרכוש בבייתם. לטענתה יש לקבוע שני מתחמי עונש. באישום האלימות ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם של 8 - 18 חודשי מאסר בפועל; ובאישומי הסמים ביקשה לקבוע מתחם אחד הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר בפועל, והיא הפנתה בעניין לשורה של פסקי דין. עם זאת, היא הסכימה כי הרקע לביצוע עבירות האלימות הוא התמכרותו לסמים והצורך שלו לרכוש אותם.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות הפנתה לרישום הפלילי של הנאשם שבו 8 הרשעות קודמות; עמדה על הרשעתו האחרונה שהיא בעבירות אלימות, אשר בגינה תלוי נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים, אותו ביקשה להפעיל כעת במצטבר לכל עונש, וטענה כי המאסר על תנאי לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות. עוד ציינה את התסקירים שהוגשו ואת שהייתו בקהילה טיפולית בחלופת מעצר, שממנה סולק, נקלט בשנית, אך שוב הפר את הכללים, לא שיתף פעולה והשתתפותו הופסקה; היא הדגישה כי המלצת שירות המבחן היא לעונש מוחשי ומרתיע, וביקשה לגזור מאסר שלא יפחת מ- 16 חודשים, וכן להפעיל במצטבר את המאסר המותנה וזאת לצד הטלת מאסר על תנאי, קנס והתחייבות כספית.

ב"כ הנאשם

5. הסנגורית טענה כי אין לקבוע שני מתחמי ענישה אלא רק אחד, שכן הרקע לעבירות האלימות כלפי הוריו היה התמכרותו לסמים, ולכן בהתאם להלכה הפסוקה ומבחן הקשר ההדוק, מדובר למעשה באירוע שיש לקבוע לו מתחם עונש הולם אחד.



היא הטעימה כי עבירות הסמים הן החזקה לצריכה עצמית בלבד, כשחלק ניכר מהם בכלל הוחזקו על דרך של סיוע לאחר, כך שבסופו של דבר כמות הסמים שהנאשם החזיק אצלו היא זניחה, ומה גם שחלק מהסמים היה קנביס בלבד. לטענתה, אירוע האלימות הוא החמור יותר, ועם זאת מדובר באלימות ברף נמוך ויש להתחשב שהיא נעשתה בשל מצוקתו והצורך הדחוף שלו לצרוך סם, ולא בשל אופי אלים ודפוס התנהגות עברייני. לשיטת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם באשר לכל האישומים צריך להיות בין 6 חודשי מאסר ברף התחתון ועד 10 חודשים ברף העליון. באשר לענישה בתוך המתחם ציינה כי הנאשם היה עצור תקופות ארוכות, ושה חודשים ארוכים בקהילה הטיפולית, בתנאי מעצר בית מלא ללא חופשות או תנאים מקלים; עוד ציינה, כי הוא לא ברח מהקהילה אלא סולק על רקע מה שתואר בתסקירים. עם זאת, ביקשה לתת משקל לניסיונותיו הממושכים להיגמל, ציינה כי מדובר בהליך לא פשוט ומייסר, והטעימה כי כיום, בכלא, הוא הפסיק להשתמש בסמים ואף ביקש להשתבץ באגף נקי ולהשתלב בהליך שיקומי. נוכח כל אלה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עתרה. באשר להפעלת המאסר המותנה טענה כי צודק יהיה להפעילו חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שתקופת המאסר אשר תיגזר לא תעלה על 8 חודשים, והיא ביקשה לנכות ממנה את הימים בהם היה עצור במסגרת התיק. דברי הנאשם

6. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מבקש שייגזר עליו עונש קל ככל שניתן, והוא מבקש שבית המשפט יתחשב בו. דיון

7. קביעת מתחם העונש לעבירות שביצע הנאשם היא בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - עקרון ההלימה - שעניינו בקיום יחס הולם בין חומרת העבירות ובנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטלו. על מנת לקבוע את מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. בחינת ההתרחשויות בהתאם ל- "מבחן הקשר הדוק" מלמדת כי ניתן להתייחס לכל האירועים - החזקת סמים ועבירות האלימות, כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. מדובר בשורה של התרחשויות שהרקע להן אחד ויחיד - התמכרותו של הנאשם לסמים. אמנם הנאשם לא ביצע את העבירות בסמיכות זמנים, אך סמיכות זמנים היא אינה תנאי בלעדיו אין לקיומו של קשר הדוק, ובנסיבות שונות מספר עבירות עשויות להוות 'אירוע אחד', אם יש ביניהן קשר הדוק והן חלק מאותה מסכת, אף אם בוצעו לאורך תקופת זמן לא קצרה וכללו מעשים שונים ובמקומות שונים (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [נבו] (29.10.14); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל [נבו] (7.5.15)).

9. עבירות סמים פוגעות בבריאות הציבור, הן גורמות נזקים נפשיים ופיזיים ממשיים וישירים למשתמשים, אשר הטיפול הרפואי בהם נופל על החברה כולה. בהיבט הצר אדם המכור לסמים קשים עשוי בנקל להתדרדר לעבירות פליליות, בהן עבירות אלימות ורכוש שאותן יבצע כדי להצליח לרכוש סמים, כפי שאמנם קרה עם הנאשם. בהיבט הרחב עבירות סמים הן מחוללות פגיעה בשל מאבקים על הפצתם. בתי המשפט שבו והדגישו, כי יש הכרח להיאבק בנגע הסמים, אף בסמים הקלים, שכן פגיעתם היא לא רק במשתמשים הישירים אלא בחוסנה של החברה כולה. 10. עבירות הסמים בהן הורשע הנאשם עניינן בהחזקה לצריכה עצמית, כך שבהיבט זה חומרת הפגיעה בערכים המוגנים אינה גבוהה, שכן המעורבות של הנאשם היא כמשתמש מכור, קורבן של השימוש, ולא כמי שמפיק רווח מהתופעה או שיש לו השפעה עליה במובן הרחב.



11. איומי הנאשם על הוריו והאלימות שהפעיל פגעו בערכים חשובים שהם שלווה נפשם, בטחונם, חירות הפעולה והבחירה שלהם וזכותם לחיים ללא מורא (רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל [נבו] (4.1.06); ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל [נבו] (6.9.89)) לטעמי העבירות כלפי הוריו הם החמורות מבין העבירות בהן הורשע. כל אדם זכאי לחיות בשלווה מבלי להיות נתון לאיומים ולאלימות אשר יערערו את בטחונו. חמורים הדברים כאשר הנאשם ביצע את העבירות כלפי הוריו בתוך ביתם - מבצרם. כשזיקת הקשר שבין המאיים למאויים היא חזקה וקרובה, כגון קשר בין בן להוריו, היא מגבירה את הפגיעה בשלוות נפשו של המאויים, שלא לדבר על ההתנהגות האלימה שהנאשם העז להפנות כלפי אלה שהולידו אותו.
12. עם זאת, אירוע האלימות היה נקודתי וחסיתי ומתפרץ. אין במעשים מימד של תכנון מושכל, ואפילו שהנאשם התנהג באופן בזוי, מכוער ופוגעני כלפי הוריו - הרי שמדובר בעבירות שהציר המרכזי המניע אותם הוא התמכרות לסמים שניהלו את חייו, והצורך שלו להשיגם.
13. עבירת ההפרעה לשוטר היא אינה ציר מרכזי במעשיו, וחומרתה היא לא על הרף הגבוה, אולם היא מוסיפה נופך חומרה מסוים לעבירות הסמים שנלוו לאירוע.
14. בהתחשב בכל אלה אני סבור כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים על ידי העבירות בהן הורשע, היא בינונית.
15. עיון בפסיקת בתי המשפט מלמד כי מנעד הענישה הקיים בעבירות החזקת סמים הוא רחב למדי, ותלוי מטבע הדברים בסוג הסם, הכמות ונסיבות ההחזקה (ראו: ע"פ 8436/20 יעקב אמסלם נ' מדינת ישראל [נבו] (7.6.21)). ובעבירות אלה ישנה חשיבות רבה לנסיבות האישיות, בהקשר של מאמצי השיקום שנעשו ובשאלה אם נשאו פרי.
16. פסיקת בתי המשפט שעניינה באירוע בודד של החזקת סמים מסוכנים, שלא לצריכה עצמית, בכמויות שאינן גדולות במיוחד, מלמדת כי במקרים רבים נקבע רף ענישה הולם של 8 - 18 חודשי מאסר בפועל ונגזרים עונשים שהם בסביבות אמצע המתחם: ברע"פ 5382/22 דסיה נ' מדינת ישראל [נבו] (28.8.22) המבקש הודה והורשע בהחזקה שלא לצריכה עצמית של כ- 75 גרם קנבוס וכ- 3.4 גרם קוקאין ב- 7 שקיות; בית משפט השלום קבע מתחם עונש של 8 - 18 חודשי מאסר, גזר 10 חודשי מאסר בפועל והפעיל חודש מאסר על תנאי. ערעור שהוגש נדחה, וכך גם בקשת רשות לערער שהוגשה לבית המשפט העליון. ברע"פ 747/14 לוי נ' מדינת ישראל [נבו] (11.2.14). נדחתה בקשה למתן רשות ערעור של מבקש אשר נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתו לאחר הוכחות בהחזקת 5 גרם הרואין מחולק ל- 6 אריזות ו- 0.095 גרם קוקאין, וכן הודה והורשע בהחזקת 0.5 גרם הרואין לצריכתו העצמית. בעפ"ג (מרכז) 49027-02-19 וקנין נ' מדינת ישראל [נבו] (20.5.19) נדחה ערעורו של נאשם שהודה והורשע בהחזקת 8.4 גרם קוקאין, וכן בהפרעה לשוטר, בכך שבהגיעו למחסום משטרה העביר את הסם למי שישב לידו ואמר לו להסתיר; נקבע מתחם עונש הולם של 8 - 18 חודשי מאסר, ונגזרו עליו מאסר בפועל של 10 חודשים וענישה נלווית.



17. לעומת זאת, מדיניות הענישה כאשר מדובר בהחזקת סמים לצריכה עצמית בלבד, היא מקלה יותר, ונעה החל משל"צ ללא הרשעה ועד כדי חצי שנה מאסר בפועל ואף למעלה מכך; גם בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית עמדו בתי המשפט על החומרה ועל הצורך להיאבק בנגע הסמים. למשל: רע"פ 6138/09 פרדזב נ' מדינת ישראל [נבו] (2.8.09) נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש בעל עבר פלילי ממשי, שהודה והורשע במספר עבירות של החזקת חשיש לצריכה עצמית. תסקירים שהוגשו לימדו כי הוא לא הביע נכונות להשתלב בהליך שיקומי. בית משפט השלום גזר עליו 6-חודשי מאסר בפועל, והפעיל מאסר על תנאי, כך שתקופת המאסר בפועל הועמדה על 8 חודשים. ת"פ (אי') 52751-10-22 מדינת ישראל נ' פחימה [נבו] (3.3.24) נגזר על נאשם שהודה והורשע בהחזקת כ- 0.368 גרם קוקאין מאסר של 3 חודשים, הופעל מאסר על תנאי, ונפסק כי הוא ירצה בסה"כ 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.
18. מדיניות הענישה הנוהגת במקרים שהציר המרכזי שלהם הוא עבירות איומים כלפי בני משפחה קרובים, נעה החל ממאסר על תנאי בלבד, עבור במאסרים לריצוי בעבודות שירות ועד למאסרים בפועל: ת"פ (פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (4.11.13) נאשם הורשע לאחר הוכחות כי איים על אחותו בכך שקרב אליה עם ידיים מאוגרפות ואמר לה "אני אכניס לך אגרוף", ופנה לאמו ואמר לה "תשתקי, אני אשורף את הבית, כל הבית שלי". בית המשפט מצא כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה נעה בין מאסר על תנאי בלבד ועד מספר חודשי מאסר בפועל, גזר 3 חודשי מאסר והפעיל במצטבר מאסר על תנאי של 6 חודשים. ת"פ (ב"ש) 23715-07-16 מדינת ישראל נ' פלוני (29.6.16) נאשם הורשע בשתי עבירות איומים כלפי אמו, בכך שאמר לה, בביתה, כי יחתוך את כל הרחוב באמצעות סכין וישרוף את כל הבית אם לא תיתן לו כסף, וכן איים על קרובת משפחה באומרו כי ישרוף את הבית. מתחם הענישה שנקבע היה בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר בפועל, וגזר הדין שהוטל היה 4 חודשי מאסר בפועל. בת"פ (ב"ש) 46495-04-16 מדינת ישראל נ' ביטון (4.7.16) הורשע נאשם בעבירת איומים שביצע כלפי אמו, בכך שאמר לה כי הוא ישרוף אותה ואת האחים שלו, ולאחר מכן אמר לה כי הוא הולך להתאבד. בית המשפט ציין כי "לא למותר לציין כי איומים הכוללים פגיעה במתלוננת ובהמשך להם פגיעה עצמית הינם בעלי מימד חמור יותר באספקט של המורא אותם הם נוטעים בשומעיהם, בבחינת אמירת דברים ממי ש"אין לו מה להפסיד". מתחם העונש שנקבע היה בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, והעונש הועמד על 4 חודשי מאסר בפועל. עניינו חמור מעט יותר מאלה שהוזכרו, שכן לעבירת האיומים נלוותה גם עבירה של תקיפה סתם כלפי אביו של הנאשם, וכן הסבת נזק לרכוש שהיה בבית.
- עם זאת, במקרים לא מעטים הענישה שהוטלה על מי שהורשעו בעבירת איומים הייתה מתונה, ובתי המשפט הסתפקו בענישה מותנית, לעיתים יחד עם רכיב של פיצוי וקנס. (למשל: רע"פ 4475/21 ואשאחי נ' מדינת ישראל (28.7.21); רע"פ 2423/18 עוזרי נ' מדינת ישראל (20.6.18); ת"פ (י-ם) 60576-12-19 מדינת ישראל נ' מרדכי (27.9.23); ת"פ (ק"ג) 29842-12-18 מדינת ישראל נ' אלזיאדרה (9.7.20)).
19. בהתחשב בכל האמור אני קובע, כי מתחם העונש ההולם לכלל מעשיו של הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר ברף התחתון ועד 19 חודשי מאסר ברף העליון. קביעת העונש המתאים לנאשם



20. לנאשם עבר פלילי מכביד יחסית המחזיק 8 הרשעות קודמות בעבירות שבהן החזקת סכין, איומים, גניבת רכב, גניבה מרכב, הפרעה לשוטר, התפרצות, גניבה, פריצה לרכב, גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב ועוד, והוא ריצה עד כה 7 מאסרים.
- הנאשם נמצא בהוויית הפשיעה שנים ארוכות, נראה כי אינו מצליח להיחלץ מכך, ועולה כי התמכרותו לסמים מוליכה את התנהגותו ומנתבת את חייו. למרבה הצער הוא לא הצליח להיאחז היטב בהליך השיקומי בו נטל חלק בהליך. אין ספק כי הוא הביע רצון להיגמל ולהשתקם, והוא אף עשה מאמצים להצליח, אלא שנראה כי התמכרותו ודפוסי התנהגותו הכריעו אותו, הוא נאלץ לעזוב את הקהילה הטיפולית, ולא די בכך אלא שניתק קשר עם ההליך בבית המשפט וסופו שנעצר מחדש.
- העובדה כי הנאשם מכור לסמים בהחלט מגבירה את הסיכון כי יבצע עבירות נוספות, וכך גם התנהלותו העבריינית המוכחת לאורך שנים. המסוכנות הקמה ממנו סוללת אפוא נתיב להחמרה מסוימת בעונש בתוך המתחם.
21. יחד עם זאת, ישנן נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה שראוי שישמשו להקלה בעונש שייגזר.
- הנאשם בחר להודות בארבעה כתבי אישום שונים. הודאתו משקפת נטילת אחריות, אשר לוותה בעבר גם בניסיונות לצעוד בנתיב שיקומי. הודיותיו חסכו זמן שיפוטי ניכר של מספר מותבים, ובהתאמה חסכו עדויות של עדי תביעה רבים. הנאשם היה במעצר תקופה ממושכת; הבאתי בחשבון כי תנאי המעצר קשים יותר מתנאי מאסר, הן בהיבט של הזכויות הניתנות לאסיר ואינן ניתנות לעצור, והן בהיבט של חוסר הוודאות של העצור באשר לדרך בה יסתיים התיק בו הואשם.
- עוד הבאתי בחשבון כי הנאשם היה מספר חודשים בקהילה טיפולית תחת תנאי מעצר בית מגבילים ותחת מרות וכללים הנהוגים במקום. אמנם בסופו של דבר הוא כשל ולא השלים את הטיפול, אולם עצם ניסיונותיו לאורך החודשים להתקדם בטיפול וכך ששהה תקופה בקהילה הטיפולית, הם נתונים שיש להתחשב בהם כעת.
- מובן מאליי כי ראוי להקל ולעיתים אף לחרוג לקולא ממתחמי הענישה כאשר מדובר בנאשם שהשלים בהצלחה הליך טיפולי ושינה את אורח חייו; אולם לטעמי גם נאשם שהראה מאמצים כנים וממושכים בתוך הליך טיפולי - ראוי להתחשבות ולהקלה מסוימים, גם אם ההליך לא נשא בסופו של דבר פרי ולא הביא לתוצאות. טוב ונכון לעודד השתלבות של נאשמים בהליכים שיקומיים - טיפוליים, וככל שהיא נעשתה מתוך רצון כנה ונסיגות אמיתיים, כפי שלטעמי היה בעניין שבפני, יכול הדבר לשמש נסיבה לקולא גם אם ההליך בסופו של דבר לא צלח.
22. בהתחשב בכל האמור אני סבור שיש לקבוע את עונש המאסר שיוטל על הנאשם באמצע מתחם העונש ההולם שקבעתי.
23. בגזר הדין שהוטל על הנאשם ביום 15.11.21, בת"פ (חד') 24969-03-21, הושת עליו עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים, וכן מאסר על תנאי של 6 חודשים שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה מסוג אלימות גופנית או מילולית שעונשה על פי חוק העונשין הוא שנתיים ומעלה. משכך, העבירות אותן ביצע הנאשם כלפי הוריו ביום 12.1.23, שבהן איומים ותקיפה סתם, מפעילות אפוא את המאסר על תנאי.
- נוכח נסיבותיו שפורטו מעלה ונוכח טיב העבירות עליהן עמדתי, החלטתי להפעיל את המאסר על תנאי חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך ש- 4 חודשים יהיו במצטבר וחודשיים בחופף.
24. נוכח העובדה כי הנאשם עצור מזה תקופה לא קצרה והוא עתיד לשאת עוד בתקופת מאסר, ובהתחשב בכך שהוא אינו אדם בעל אמצעים ומקור פרנסה, כך עולה, מצאתי שלא להטיל עליו בגזר הדין ענישה שיש בה רכיב כספי.
25. לפיכך אני גוזר את עונשו של הנאשם לאלה:
- א. מאסר בפועל של 11 חודשים.
- ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי בן 6 החודשים שהוטל על הנאשם ביום 15.11.21 בגזר הדין שבת"פ (חדרה) 24969-03-21. המאסר על תנאי מופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך תקופת המאסר שעל הנאשם לרצות היא 15 חודשי מאסר בפועל.
- ג. מתקופת המאסר שעל הנאשם לרצות ינוכו הימים בהם היה עצור: 13.1.23 עד 8.6.23; ו- 6.8.24 ועד היום.
- ד. מאסר על תנאי של 3 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם מן המאסר לא יעבור כל עבירת סמים, או עבירה של הפרעה לשוטר, או כל עבירת אלימות לרבות איומים והיזק בזדון, ויורשע באיזה מהן בתוך תקופת זמן זו או לאחריה.
26. ניתן בזה צו להשמדת הסמים המסוכנים שנתפסו וכל חפץ תפוס אחר שהחזקתו אסורה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ה, 29 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.